

Dosarul nr. 2ra-1213/19

Prima instanță - Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, (jud. : S. Teleucă)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Dabija Irina și Dabija Gheorghe, reprezentați de avocatul Tarnovschi Vasile, Soldatenco Vitalie reprezentat de avocatul Beruceașvili Andrei și Verdeș Ecaterina reprezentată de avocatul Matușenco Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Dabija și Irina Dabija împotriva lui Nicolae Papuc, Ninei Papuc, Ecaterinei Verdeș, Irinei Soldatenco și a lui Vitalie Soldatenco, intervenient accesoriu, Oficiul Cadastral Teritorial municipiul Chișinău cu privire la declararea nulității actelor juridice și **acțiunea reconvențională** depusă de Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco împotriva lui Gheorghe Dabija și Irinei Dabija, cu privire la constatarea calității de cumpărător de bună-credință la dobândirea bunului imobil, apărarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată din bunul imobil,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Dabija Irina și Dabija Gheorghe, Soldatenco Vitalie și Verdeș Ecaterina și menținută hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 13 august 2012, Dabija Gheorghe și Dabija Irina s-au adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Nicolae Papuc, Ninei Papuc, Ecaterinei Verdeș, Irinei Soldatenco și Vitalie Soldatenco solicitând declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanții au menționat că, în baza contractului investițional nr. CV/CAR/22 din 13 ianuarie 2005 privind construcția spațiului locativ, au dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentul nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11.

În luna iunie a anului 2012, au convenit cu Nicolae Papuc, de a-i înstrăina acestuia apartamentul dat. Până a începe perfectarea actelor, Nicolae Papuc le-a comunicat reclamanților că, pentru procurarea apartamentului trebuie să contracteze un credit bancar, astfel, este necesar de a perfecta inițial contractul de vânzare-

cumpărare, în baza căruia, va întreprinde acțiunile necesare pentru obținerea creditului bancar și ulterior va achita suma restantă, pentru apartamentul procurat.

Prezentându-se la notar, împreună cu Nicolae Papuc au semnat contractul de vânzare-cumpărare nr. 2241 din 2 iulie 2012, în care este indicat că Nicolae Papuc a cumpărat apartamentul nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, în schimbul sumei de 1 463 446 lei, iar prețul vânzării a fost achitat în ziua semnării contractului.

După încheierea contractului de vânzare-cumpărare, au plecat împreună cu Nicolae Papuc, la sediul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, din mun. Chișinău, str. Armenească, 38, pentru a primi banii, însă fiind trecut de ora 17⁰⁰, li s-a comunicat că instituția financiară nu activează, coordonând să se prezinte la bancă, în ziua următoare.

Reclamanții au relatat că, Nicolae Papuc, nu și-a onorat obligația de achitare a prețului apartamentului, însă acesta le-a comunicat că este dispus să rezilieze contractul de vânzare-cumpărare nr. 2241 din 2 iulie 2012, deoarece nu a avut posibilitate să obțină suma de bani necesară.

Astfel, la 16 iulie 2012, Gheorghe Dabija și Irina Dabija și Nicolae Papuc au semnat acordul privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2241 din 2 iulie 2012.

Ulterior, prezentându-se la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu acordul de reziliere menționat mai sus, au aflat că, acest acord nu poate fi executat, deoarece încă la 3 iulie 2012, Nicolae Papuc a vândut apartamentul Ecaterinei Verdeș, iar la 18 iulie 2012, Ecaterina Verdeș a vândut apartamentul, Irinei Soldatenco și Vitalie Soldatenco.

La 26 martie 2013, Gheorghe Dabija și Irina Dabija au depus cerere de majorare a pretențiilor, prin care au solicitat repunerea părților la poziția inițială, prin dispunerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija, asupra apartamentului nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11.

La 8 iunie 2017, Gheorghe Dabija și Irina Dabija au depus o cerere de concretizare a acțiunii, în care suplimentar au indicat că, prin decizia din 12 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, Nicolae Papuc a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal, pe faptul însușirii prin înșelăciune, de la Irina Dabija și Gheorghe Dabija, a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/1.

Astfel că, reclamanții au reiterat că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 2241 din 2 iulie 2012, încheiat între Irina Dabija, Gheorghe Dabija și Papuc Nicolae urmează a fi declarat nul, deoarece acesta a fost încheiat în urma comportamentului dolosiv al lui Nicolae Papuc, fapt stabilit prin sentință irevocabilă, fapt ce constituie o încălcare a ordinii publice.

La fel, reclamanții au invocat că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1786 din 3 iulie 2012, încheiat între Nicolae Papuc, Nina Papuc și Ecaterina Verdeș, urmează a fi declarat nul în temeiul art.220 alin.(2) și art.219 Cod civil, iar contractul de vânzare-cumpărare din 18 iulie 2012, încheiat între Ecaterina Verdeș și Vitalie Soldatenco, urmează a fi declarat nul în temeiul art.219 alin.(1) Cod civil.

Respectiv, și contractul de vânzare-cumpărare din 3 iulie 2012, încheiat între Nicolae Papuc, Nina Papuc și Ecaterina Verdeș este lovit de nulitate absolută în

temeiul art.220 alin.(2) Cod civil, dat fiind faptul că acțiunile lui Nicolae Papuc la încheierea contractului au fost stabilite prin sentință, ca fiind infracțiune, prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal, dar și datorită aplicării efectelor nulității actului juridic inițial, conform art.219 alin.(1) Cod civil.

Reclamantii, Gheorghe Dabija și Irina Dabija au solicitat declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare nr.2241 din 2 iulie 2012, încheiat între Irina Dabija, Gheorghe Dabija și Nicolae Papuc, nr.1786 din 3 iulie 2012, încheiat între Nicolae Papuc, Nina Papuc și Ecaterina Verdeș și nr.6321 din 18 iulie 2012, încheiat între Ecaterina Verdeș și Irina Soldatenco ce au ca obiect vânzarea apartamentului nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 19 noiembrie 2012, Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco, reprezentanți de avocatul Beruceașvili Andrei, au depus acțiune reconvențională împotriva lui Gheorghe Dabija, Irinei Dabija, Nicolae Papuc și a Ninei Papuc, intervenient accesoriu, notarul Tatiana Ungureanu cu privire la declararea nulității acordului din 16 iulie 2012 de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare nr.2241 din 2 iulie 2012, încheiat între Irina Dabija, Gheorghe Dabija și Nicolae Papuc și apărarea dreptului de proprietate.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2012 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, s-a refuzat în primirea acțiunii reconvenționale depuse de Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco împotriva lui Gheorghe Dabija, Irinei Dabija, lui Nicolae Papuc și a Ninei Papuc, intervenient accesoriu, notarul Tatiana Ungureanu.

La 9 aprilie 2014, Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco, reprezentanți de avocatul Beruceașvili Andrei, au depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Dabija și Irinei Dabija, prin care au solicitat recunoașterea calității de cumpărător de bună-credință, la dobândirea apartamentului nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, evacuarea forțată a lui Gheorghe Dabija și Irinei Dabija, cu toți membri a familiei și a bunurilor personale, din apartamentul dat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale au indicat că, au procurat apartamentul nr. 6, de la Ecaterina Verdeș, fiind încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 6321 din 18 iulie 2012, confirmat prin datele din Registrul bunurilor imobile.

Apartamentul nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă, 45/11 se află în posesia nelegitimă a lui Gheorghe Dabija și a Irinei Dabija, care nu dețin dreptul de proprietate asupra acestui apartament, din 2 iulie 2012, când au vândut apartamentul menționat lui Nicolae Papuc, care la rândul său, l-a înstrăinat Ecaterinei Verdeș, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1786 din 3 iulie 2012.

Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco au susținut că au calitate de cumpărători de bună-credință, întrucât până la procurarea apartamentului menționat, au verificat actele de proprietate și interdicții nu erau stabilite, iar când au mers să vadă apartamentul, ce urmau să îl procure, au fost întâlniți de Irina Dabija, care le-a prezentat apartamentul.

Prin încheierea din 12 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, s-a admis acțiunea depusă de către Gheorghe Dabija și Irina Dabija.

S-au declarat nule și fără efecte juridice, contractele de vânzare-cumpărare nr.2241 din 2 iulie 2012, încheiat între Irina Dabija, Gheorghe Dabija și Nicolae Papuc, nr.1786 din 3 iulie 2012, încheiat între Nicolae Papuc, Nina Papuc și Ecaterina Verdeș și nr.6321 din 18 iulie 2012, încheiat între Ecaterina Verdeș și Irina Soldatenco ce au ca obiect vânzarea apartamentului nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11

S-au repus părțile la poziția inițială, în modul următor:

S-a dispus înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija, asupra apartamentului nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, cu obligarea Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija să-i restituie lui Nicolae Papuc și Irinei Papuc, rata achitată din prețul bunului, în mărime de 13 000 euro, calculat în lei la data achitării, dar într-o sumă nu mai mică de 200 330 lei,

S-a obligat Nicolae Papuc și Nina Papuc să restituie Ecaterinei Verdeș prețul apartamentului nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, în mărime de 1 436 446 lei.

S-a obligat Ecaterina Verdeș să restituie lui Vitalie Soldatenco și Irinei Soldatenco, prețul apartamentului nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă,45/11, în mărime de 118 400 euro, calculat în lei la data achitării, dar într-o sumă nu mai mică de 1 807 968 lei.

S-a încasat din contul lui Nicolae Papuc, în beneficiul lui Gheorghe Dabija și Irinei Dabija, suma de 150 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii.

Cererea reconvențională depusă de Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Ecaterina Verdeș.

Prin decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Irina Dabija și Gheorghe Dabija.

S-a respins apelul declarat de Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco, s-a casat parțial hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, în partea repunerii părților, în poziția inițială, prin obligarea Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija, să restituie lui Nicolae Papuc și Irinei Papuc, suma de 13 000 de euro, și în această parte, s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care :

S-a respins cerința privind obligarea Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija să restituie suma de 13000 de euro, lui Nicolae Papuc și Irinei Papuc și s-a încasat în mod solidar, din contul lui Nicolae Papuc și a Irinei Papuc, în beneficiul Irinei Dabija și a lui Gheorghe Dabija, suma de 4 506,75 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest, s-a menținut hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Ecaterina Verdeș, reprezentată de avocatul Ion Matușenco.

S-a casat încheierea din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de Ecaterina Verdeș, cu restituirea cauzei pentru judecarea apelului, în Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ecaterina Verdeș, reprezentată de avocatul Ion Matușenco .

Prin decizia din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de către Vitalie Soldatenco, Irina Soldatenco și Ecaterina Verdeș, reprezentată de avocatul Ion Matușenco.

S-a casat decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Dabija Irina și Dabija Gheorghe, Soldatenco Vitalie și Verdeș Ecaterina și s-a menținut hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a constatat că condamnarea penală a lui Papuc Nicolae și circumstanțele stabilite în cadrul procesului penal demonstrează cu certitudine faptul că apartamentul nr. 6 din mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă nr. 45/11 a ieșit din proprietatea lui Dabija Irina și Dabija Gheorghe în urma comportamentului dolosiv a lui Papuc Nicolae, beneficiari al acestui comportament ilegal fiind Papuc Nicolae și Papuc Nina. Ultimii nu au avut intenții să procure și să achite prețul apartamentului. Prin comportament dolosiv și viclean i-au indus în eroare pe Dabija Irina și Dabija Gheorghe, în scopul dobândirii dreptului de proprietate asupra imobilului în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2241 din 2 iulie 2012 și înstrăinării acestui apartament în ziua exact următoare către Verdeș Ecaterina, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1786 din 3 iulie 2012, în vederea îmbogățirii ilicite.

Contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 2 iulie 2012 între Dabija Irina, Dabija Gheorghe și Papuc Nicolae, este lovit și de nulitate absolută în temeiul art.220 alin.(2) din Codul civil, deoarece acțiunile comise de Papuc Nicolae la încheierea contractului din 2 iulie 2012 au fost stabilite prin sentință penală ca fiind infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) CP, adică dobândirea bunurilor altor persoane prin înșelăciune, iar orice infracțiune comisă contravine în sine ordinii publice, motiv din care încheierea de către Papuc Nicolae a contractului din 2 iulie 2012 prin comiterea infracțiunii, contravine ordinii publice în sensul art.220 alin.(2) din Codul civil.

Respectiv, contractele de vânzare-cumpărare din 3 iulie 2012 și 18 iulie 2012, sunt lovite de nulitatea prin aplicarea efectelor nulității actelor juridice stabilite de art.219 alini. (1) din Codul civil.

La 11 aprilie 2019, Dabija Irina și Dabija Gheorghe, reprezentați de avocatul Tarnovschi Vasile au declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în partea ce ține de obligarea lui Dabija Gheorghe și Dabija Irina restituirii lui Papuc Nicolae și Papuc Nina a sumei de 13 000 de euro.

Ca temei de drept au indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură civilă care reglementează că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În motivarea recursului recurenții au reiterat că, decizia instanței de apel este motivată în termeni generali.

La examinarea cauzei instanțele investite cu judecarea fondului, incorect au aplicat prevederile art. 219 din Codul civil. În acest sens concluzia instanțelor este greșită, suma de 13 000 de euro a fost achitată cu mult până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare și în alt scop.

Astfel, recurenții au indicat că la materialele dosarului nu există nici o probă ce ar confirma că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau după semnarea

acestui, Papuc Nicolae ar fi achitat suma de 13 000 de euro lui Dabija Gheorghe și Dabija Irina, anume în vederea stingerii obligației sale parțiale conform contractului de vânzare-cumpărare din 2 iulie 2012.

La examinarea apelului instanța a ignorat argumentele formulate de către părți, nu le-a suspus unui examen efectiv și nu s-a pronunțat asupra lor, așa cum prevede dispoziția art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

Instanța s-a limitat doar a motiva în termeni generali legalitatea hotărârii instanței de fond, care corect a constatat nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare și repunerea părților în poziția inițială, dar fără a se expune asupra argumentelor invocate de soții Dabija în cererea de apel privind inadmisibilitatea obligării restituirii sumei de 13 000 de euro.

În opinia recurenților instanța de apel nu a supus aprecierii și nu a respins în nici un mod argumentele recurenților că suma de 13 000 de euro nu a fost achitată de Papuc Nicolae pentru executarea contractului de vânzare-cumpărare din 2 iulie 2012, însă aceste argumente cereau un răspuns explicit din partea instanței de apel, care nu a fost reflectat în nici un mod în decizie.

Recurenții consideră că recursul se încadrează în normele art. 432 din Codul de procedură civilă, și explică clar încălcarea de către instanțele ierarhic inferioare a normelor de drept material.

La 12 aprilie 2019, Soldatenco Vitalie reprezentat de avocatul Beruceașvili Andrei a declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Dabija Irina și Dabija Gheorghe să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Vitalie Soldatenco și Irina Soldatenco să fie admisă.

Ca temei de drept au indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. b) și c) din Codul de procedură civilă care reglementează că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

La examinarea apelului instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 228 alin. (1) și art. 220 din Codul civil Codul civil, deoarece la examinarea cauzei urma să aplice prevederile ce reglementează rezoluțiunea actelor juridice.

Poziția instanței de apel referitoare la aplicarea dispozițiilor art.228 alin. (1) din Codul civil în motivarea soluției constată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr.2241 din 2 iulie 2012, pe când sub nulitatea absolută se va înțelege acea nulitate care sancționează nerespectarea la încheierea actului juridic civil a unei norme care ocrotește un interes general, obștesc, adică prevederile art.228 din Codul civil se referă la nulitatea relativă.

Motivația deciziei instanței de apel, se bazează exclusiv pe efectele juridice a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016.

Recurentul consideră că la caz nu este opozabilă, decizia din 12 mai 2016 prin care Papuc Nicolai și Papuc Nina au fost condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) din Codul penal. Atât decizia instanței de fond cât și hotărârea primei instanței nu sunt suficient de motivate și nu conțin destule argumente,

iar acest fapt încalcă prevederile art.6 CEDO, referitor la toate garanțiile unui proces echitabil.

La 13 aprilie 2019, Verdeș Ecaterina reprezentată de avocatul Matusenco Ion a declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Dabija Irina și Dabija Gheorghe să fie respinsă.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă care reglementează că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel s-a axat doar pe faptele expuse de către intimat, iar poziția apelantei nu a fost luată în considerație. Materialele dosarului constată contrariul circumstanțelor de fapt și de drept expuse în decizia instanței de apel.

Instanța de fond a interpretat eronat normele materiale, deoarece, nulitatea actului juridic este o măsură de sancționare a părții ce nu a respectat cerințele legii la încheierea actului juridic translativ de proprietate, în speță contractul de vânzare-cumpărare nr.1786 din 3 iulie 2012 ce are ca obiect apartamentul nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă, 45/11 și anume condițiile de fond și de formă.

Nulitatea fiind instrumentul juridic aplicat în vederea asigurării respectării condițiilor de valabilitate ale actului juridic, asigurării circuitului civil al bunurilor imobile, urma ca reclamantul să elucideze și să constate acțiunile de rea-credință a Ecaterinei Verdeș și dobândirea ilegală a apartamentului. În acțiunea înaintată reclamanții nu au specificat prin care anume circumstanțe de fapt se probează comportamentul de rea-credință a Ecaterinei Verdeș la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.1786 din 3 iulie 2013.

Recurentul consideră că a dobândit legal dreptul de proprietate asupra apartamentul nr.6 din mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă, 45/11, iar temeiuri de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare nu sunt.

Prin referința depusă la 12 iunie 2019, Dabija Irina și Dabija Gheorghe, reprezentați de avocatul Tarnovschi Vasile au invocat că, cererile de recurs depuse de Soldatenco Vitalie și Verdeș Ecaterina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, astfel, au pledat pentru inadmisibilitatea acestora. ok

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 ianuarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit avizelor de recepție, recurenții au recepționat decizia instanței de apel motivată la 14-22 februarie 2019 (71-76 Vol. VI).

Cererile de recurs a fost declarate la 11 aprilie 2019 și respectiv la 12 aprilie 2019, prin urmare în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Dabija Irina și Dabija Gheorghe, reprezentați de avocatul Tarnovschi Vasile, Soldatenco Vitalie reprezentat de avocatul Beruceașvili Andrei și Verdeș Ecaterina reprezentată de avocatul Matusenco Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Dabija Irina și Dabija Gheorghe, reprezentați de avocatul Tarnovschi Vasile, Soldatenco Vitalie reprezentat de avocatul Beruceașvili Andrei și Verdeș Ecaterina reprezentată de avocatul Matusenco Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari